COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

COM(89)60 def.

Brussel, 8 februari 1989

FISCALE MAATREGELEN IN VERBAND MET DE LIBERALISATIE VAN HET KAPITAALVERKEER

(Mededeling van de Commissie aan de Raad)

°

° °

VOORSTEL VOOR EEN RICHTLIJN VAN DE RAAD BETREFFENDE EEN GEMEENSCHAPPELIJK STELSEL VAN BRONHEFFING OP RENTE

VOORSTEL VOOR EEN RICHTLIJN VAN DE RAAD HOUDENDE WIJZIGING VAN RICHTLIJN 77/799/EEG BETREFFENDE DE WEDERZIJDSE BIJSTAND VAN DE BEVOEGDE AUTORITEITEN VAN DE LID-STATEN OP HET GEBIED VAN DE DIRECTE BELASTINGEN EN DE BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE

(ingediend door de Commissie)

°

° °

.../...

FISCALE MAATREGELEN IN VERBAND MET DE LIBERALISATIE VAN HET KAPITAALVERKEER

(Mededeling van de Commissie aan de Raad)

Inleiding

1. Artikel 6, lid 5, van de richtlijn van de Raad van 24 juni 1988 over de liberalisatie van het kapitaalverkeer[1] luidt : "De Commissie dient uiterlijk op 31 december 1988 bij de Raad voorstellen in ten einde risico's van distorsies en belastingontwijking of -fraude, die voortvloeien uit de verschillen in de nationale regelingen inzake de belasting van spaargelden en de controle op de toepassing daarvan, op te heffen of te verkleinen.

   De Raad spreekt zich uiterlijk op 30 juni 1989 over de voorstellen van de Commissie uit. Alle belastingbepalingen met een communautair karakter moeten, overeenkomstig het Verdrag, met eenparigheid van stemmen worden genomen."

2. Zoals de Commissie in haar mededeling van 23 mei 1986 over het Programma voor de liberalisatie van het kapitaalverkeer in de Gemeenschap[2] en in haar mededeling van 4 november 1987 over de totstandbrenging van een Europese financiële ruimte[3] heeft verklaard, is de liberalisatie van het kapitaalverkeer tussen de Lid-Staten, die door toepassing van de richtlijn van de Raad van 24 juni 1988[1] volledig zal worden gerealiseerd, een

---

(1) PB L 178 van 8.7.1988, blz. 6

(2) Doc. COM(86)292 def. van 23.5.1986

(3) Doc. COM(87)550 def. van 4.11.1987

.../...

noodzakelijke voorwaarde voor de financiële integratie van de Gemeenschap. Noodzakelijk betekent evenwel niet voldoende. Aan nog twee andere voorwaarden moet worden voldaan.

3. Enerzijds dient een werkelijke gemeenschappelijke markt van financiële diensten tot stand te worden gebracht. Belangrijke elementen daarvan zijn reeds gecreëerd, met name de richtlijn van 20 december 1985(1) over de coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende bepaalde instellingen voor collectieve belegging in effecten, die op 1 oktober 1989 van kracht wordt. Andere zijn door de Commissie voorgesteld, waaronder vooral de Tweede Richtlijn Coördinatie kredietinstellingen(2) en de richtlijn over het vrij verrichten van beleggingsdiensten(3). Al deze maatregelen hebben tot doel de belemmeringen op het gebied van de toegang tot de markt en het cliënteel van financiële diensten in andere Lid-Staten waardoor grensoverschrijdende concurrentie onmogelijk wordt gemaakt, op te heffen. Bovendien beogen zij de voorwaarden te scheppen voor een degelijke bescherming van klant en belegger; door harmonisatie van de essentiële toezichtregelingen wordt de stabiliteit van het financieel stelsel verbeterd en worden de concurrentievoorwaarden verzekerd.

4. Anderzijds dienen door gepaste harmonisatiemaatregelen de fiscale belemmeringen te worden opgeheven of tenminste verminderd, die in verschillende opzichten moeilijkheden veroorzaken : slechte middelenallocatie, concurrentieverstoringen tussen de verleners van financiële diensten, risico van inkomstenderving voor de overheid ten gevolge van belastingontduiking.

---

(1) PB L 375 van 21.12.1985, blz. 3

(2) PB C 84 van 31.3.1988, blz. 1

(3) Doc. COM(88)778

.../...

5. Wat de belastingen op ondernemingen betreft bestaat reeds sedert 1975 een richtlijnvoorstel over de harmonisatie van de stelsels van vennootschapsbelasting en bronheffing op dividenden. Dat voorstel moet echter worden herzien of aangevuld door voorschriften tot harmonisatie van de grondslag van de belasting op ondernemingen. Tevens dient te worden onderzocht in hoever de belastingen op dezelfde hoogte moeten worden gebracht om tot werkelijke fiscale neutraliteit van de beleggingen in effecten te komen.

6. De voorgestelde fiscale toenaderingsmaatregelen hebben betrekking op het belasten van renteopbrengsten. Voor dividenden zijn de risico's van distorsie, belastingontduiking en -ontwijking immers niet dezelfde. De stelsels van bronheffing, belastingtegoed of -krediet die in de meeste Lid-Staten bestaan garanderen dat deze inkomsten worden aangegeven en belast.

<u>Algemene opmerkingen</u>

7. De twee voorstellen die bij deze mededeling zijn gevoegd hebben niet tot doel de belastingen op het sparen volledig te harmoniseren : dat is in het huidige stadium niet noodzakelijk en ook niet gewenst. Zij beogen alleen het risico van belastingontduiking en -ontwijking te verminderen; deze doelstelling houdt rechtstreeks verband met de eindfase van de liberalisatie van het kapitaalverkeer waartoe op 24 juni 1988 werd besloten. Ingezetenen uit de Gemeenschap zullen hun besparingen vrij kunnen overbrengen naar bankrekeningen in eender welke andere Lid-Staat. Zodra de belegger vrij een bankrekening kan openen in andere Lid-Staten, bestaat gevaar dat hij de opbrengst daarvan niet bij zijn belastingautoriteiten aangeeft en aldus aan de belasting ontsnapt. Dat kan voor tal van Lid-Staten een belangrijke budgettaire inkomstenderving tot gevolg hebben, alsook een benadeling van de inkomsten uit arbeid ten opzichte van die uit kapitaal.

Dit risico kan moeilijk precies in cijfers worden uitgedrukt, maar de gegevens waarover men beschikt voor de Bondsrepubliek Duitsland (na de invoering van een inhouding aan de bron van 10 %), Nederland (na het opleggen van de verplichting aan de banken de rente die zij uitbetalen automatisch aan te geven) en Frankrijk (het Verslag-Lebègue), schijnen er op te wijzen dat het verlies aan belastingontvangsten zeer groot zou kunnen zijn.

8. Dat een communautaire actie nodig is houdt ook verband met de behoefte aan evenwicht in de geïntegreerde financiële ruimte die met de volledige liberalisatie van het kapitaalverkeer zal ontstaan. Zonder een minimale gelijktrekking van de nationale stelsels van belastingen op rente kunnen de huidige fiscale verschillen tot verplaatsing van kapitaalstromen leiden, waarop de Lid-Staten onvermijdelijk zullen reageren met maatregelen waardoor de opheffing van de wisselcontroles en de openstelling van de markten in het gedrang kunnen komen.

9. Een gezamenlijk optreden op fiscaal gebied zou niet alleen bijdragen tot de economische en financiële samenhang in de Gemeenschap, maar zou ook de identiteit van de Gemeenschap in de rest van de wereld bevestigen.

   Een moderne oplossing zoals de bronheffing heeft kans om internationaal ingang te vinden na onderhandelingen met de voornaamste partners van de Gemeenschap in de OESO.

10. Bij de uitwerking van haar voorstellen heeft de Commissie rekening gehouden met een aantal gegevens die haar van te drastische maatregelen hebben doen afzien :

    a) het risico van verplaatsing van besparingen naar banken en andere financiële instellingen in derde landen;

    b) het mogelijke omzetverlies van banken en financiële instellingen in de Gemeenschap;

.../...

c) de kans op een stijging van het rentepeil, waardoor het Europese bedrijfsleven en de regeringen van de Lid-Staten hogere kosten moeten dragen;

d) een mogelijk aanzienlijke toename van de administratieve kosten voor de overheid en de financiële instellingen ten gevolge van de genomen maatregelen;

e) de noodzaak het evenwicht in de stelsels van inkomensbelastingen van de Lid-Staten niet aan te tasten terwijl die stelsels nader tot elkaar worden gebracht.

I) <u>Op nationaal vlak te nemen maatregelen</u>

11. Uiteraard moeten in de eerste plaats de nationale belastingautoriteiten de nodige maatregelen treffen opdat de inwoners van hun land de opbrengst van binnenlandse beleggingen aangeven en de belasting erop afdragen.

12. Bovendien staat het iedere Lid-Staat vrij, als bepaald in Richtlijn 88/361/EEG van 24 juni 1988 over de liberalisatie van het kapitaalverkeer(1), de banken om inlichtingen te verzoeken over kapitaaltransfers van hun ingezetenen naar het buitenland, hetzij op het ogenblik van de transfer zelf, hetzij achteraf.

II) <u>Op communautair vlak te nemen maatregelen</u>

13. Gelet op de verschillen tussen de belastingstelsels zullen de onder 11 en 12 beschreven nationale maatregelen niet volstaan om het risico van distorsies en belastingontduiking en -ontwijking te verminderen.

---

(1) Zie artikel 4 van Richtlijn 88/361/EEG, PB L 178 van 8.7.1988, blz. 6

.../...

14. In haar mededeling van 4 november 1987 over de totstandbrenging van een Europese financiële ruimte[1] stelde de Commissie dat er drie oplossingen (die elkaar niet uitsluiten) zijn om distorsies en fraude op fiscaal gebied te verminderen :

- een controlestelsel dat gebaseerd is op de verplichting aan banken de belastingautoriteiten automatisch inlichtingen te verstrekken over de rente die zij uitbetalen en de identiteit van de ontvangers daarvan;

- de algemene invoering van een bronheffing;

- nauwere samenwerking tussen de belastingdiensten van de Lid-Staten.

a) <u>Automatische aangifte door de banken</u>

15. De Commissie heeft besloten niet voor te stellen dat de banken bij de fiscale autoriteiten automatisch aangifte moeten doen van de uitbetaling van rente. In principe zouden de fiscale autoriteiten door dit systeem informatie ontvangen over alle renteopbrengsten van hun ingezetenen, maar dit is geen waterdichte oplossing voor fraude en zij brengt voor de banken extra administratieve kosten mee. Bovendien zou een dergelijke regeling vermoedelijk op verzet stuiten in Lid-Staten met een lange traditie van bankgeheim, dat vaak onder de bescherming van de wet of de rechter staat.

16. Beklemtoond moet echter worden dat de Lid-Staten die dat wensen bilaterale overeenkomsten mogen sluiten over het uitwisselen van informatie met betrekking tot de aan hun ingezetenen uitbetaalde rente.

(1) COM(87)550 def. van 4.11.1987

.../...

b) <u>Inhouding aan de bron</u>

17. De Commissie is van oordeel dat de invoering in de gehele Gemeenschap van een minimum-bronheffing op rente die voor alle ingezetenen van de Gemeenschap geldt, het meest geschikte middel is om het risico van distorsies en belastingontduiking en -ontwijking als boven beschreven te voorkomen. De voornaamste kenmerken van een dergelijke belasting worden besproken onder punt 18. Een stelsel van inhouding aan de bron heeft de volgende voordelen :

- wat het beheer ervan betreft is het doeltreffend, in die zin dat de belasting wordt geïnd voordat de spaarder de rente ontvangt. Daardoor wordt het frauderisico kleiner;

- het kan in het belastingstelsel van de meeste Lid-Staten worden opgenomen, want negen Lid-Staten passen reeds een bronheffing op de renteopbrengsten van hun ingezetenen toe;

- het is in overeenstemming met de voorstellen van de Commissie over de harmonisatie van de stelsels van bronheffing op dividenden;

- het kan een vertrekpunt zijn voor eventuele internationale besprekingen over het beperken van belastingontduiking en het veralgemenen van het systeem van bronheffing;

- het houdt tenslotte de invoering in van een nieuw fiscaal begrip, namelijk dat van "ingezetene van de Gemeenschap", hetgeen volkomen gewettigd is in het kader van de totstandkoming van een Europese financiële ruimte.

18. De voornaamste kenmerken van het gemeenschappelijk stelsel van bronheffing zijn volgens het voorstel van de Commissie :

i) een minimumtarief dat bij de betaling van rente door debiteuren uit de Gemeenschap wordt toegepast; de Lid-Staten mogen een hoger tarief opleggen aan hun eigen belastingplichtigen alleen of aan alle renteontvangers;

ii) aan Lid-Staten waar reeds een systseem van automatische aangifte van rentebetalingen door de banken bestaat, zou evenwel worden toegestaan de bronheffing alleen voor ingezetenen van andere Lid-Staten toe te passen;

iii) de Lid-Staten mogen van de bronheffing afzien voor beleggingsopbrengsten die van belasting zijn vrijgesteld (spaarboekjes en andere vormen van volkssparen);

iv) de Lid-Staten mogen de bronheffing achterwege laten bij rentebetalingen die industriële of commerciële inkomsten vormen;

v) zij zouden tevens van de bronheffing mogen afzien als het gaat om rentebetalingen aan ingezetenen van derde landen of om internationale leningen (Euro-obligaties) (zie punt 19);

vi) de bronheffing wordt ingehouden door de debiteur of zijn vertegenwoordiger in het geval van rentedragende financieringsinstrumenten, met inbegrip van bankrekeningen;

vii) de Lid-Staten mogen de bronheffing voor ingezeten belastingplichtigen als "liberatoir" beschouwen of als een vooruitbetaling op de algemene inkomensbelasting. In het tweede geval wordt de bronheffing verrekend met de totale belasting die de belastingbetaler verschuldigd is, en een eventueel overschot wordt hem terugbetaald.

.../...

(4

19. De Euro-obligatiemarkt is voor grote ondernemingen, regeringen en andere overheidsinstanties een middel om snel en tegen concurrerende voorwaarden belangrijke bedragen op te nemen. In de meeste Lid-Staten wordt de rente op Euro-obligaties thans bruto uitbetaald. Het opleggen van een bronheffing kan een van de volgende twee gevolgen hebben : grote Europese ondernemingen komen in een nadelige positie terecht ten opzichte van hun concurrenten in Amerika en Japan of emittenten uit de Gemeenschap vestigen filialen in derde landen om hun obligatieleningen uit te geven en ontsnappen aldus aan de belasting. Het is waarschijnlijk dat de belegger uit de Gemeenschap hen zal volgen. In ieder geval zou Europa als belangrijk financieel centrum daarvan te lijden hebben. Om deze redenen lijkt er nog geen alternatief te bestaan voor de mogelijkheid die aan de Lid-Staten moet worden gegeven om de rente op Euro-obligaties vrij te stellen.

20. Daarom stelt de Commissie voor het minimumtarief van de bronheffing vast te stellen op 15 %, hetgeen ongeveer het gemiddelde is van de tarieven die thans in de Lid-Staten worden toegepast (van 0 tot 35 %).

c) <u>Samenwerking tussen de belastingdiensten</u>

21. Momenteel wordt het uitwisselen van informatie overeenkomstig Richtlijn 77/799/EEG van 19 december 1977[1] beperkt door het feit dat de bevoegde instanties niet kunnen worden verplicht informatie in te winnen of aan de diensten van een andere Lid-Staat te verstrekken die zij volgens de wetten of administratieve praktijken van hun land ook niet voor eigen doeleinden mogen verzamelen of gebruiken.

---

(1) PB L 336 van 27.12.1977, blz. 15

.../...

22. Deze bepaling vormt een ernstige belemmering voor de uitwisseling van informatie over de opbrengsten van beleggingen, aangezien in veel Lid-Staten het bankgeheim streng geregeld is en in andere nog restrictievere administratieve procedures worden toegepast.

23. De belemmeringen voor de samenwerking kunnen eerst volledig worden opgeheven als de wetten op het bankgeheim zijn geharmoniseerd. De Commissie gelooft niet dat dit in het huidige stadium mogelijk is. Restricties die louter van administratieve aard zijn daarentegen kunnen en moeten worden afgeschaft.

24. Derhalve heeft de Commissie besloten een wijziging van Richtlijn 77/799/EEG voor te stellen ten einde de zuiver administratieve restricties af te schaffen en de uitwisseling van informatie te vergemakkelijken telkens wanneer de belastingautoriteiten van de Lid-Staat van de belegger duidelijke vermoedens van fraude kunnen aanvoeren.

Betrekkingen met derde landen

25. Ten einde het risico van kapitaalvlucht naar derde landen om aan de belasting te ontsnappen te beperken, zou de Gemeenschap, hetzij bilateraal, hetzij multilateraal (bij voorbeeld in het kader van de OESO), onderhandelingen met de voornaamste derde landen moeten openen.

    Die onderhandelingen zouden betrekking moeten hebben op twee onderwerpen : het tot elkaar brengen van de voorschriften betreffende niet-ingezetenen op basis van een stelsel van bronheffing en de samenwerking tussen de belastingautoriteiten.

Discriminerende fiscale maatregelen

26. Zoals de Commissie in haar mededeling van 4 november 1987 heeft opgemerkt, kunnen de kapitaalallocatie en de concurrentie in de sector financiële dienstverlening ernstig worden verstoord door belastingmaatregelen van de

Lid-Staten die een stimulans vormen om in nationale waardepapieren te beleggen. Dergelijke maatregelen zijn onverenigbaar met een werkelijk geïntegreerde kapitaalmarkt. Daarom zal de Commissie met de betrokken Lid-Staten besprekingen voeren om tot de geleidelijke opheffing van dergelijke bronnen van discriminatie te komen.

Conclusies

27. Uitgaande van deze overwegingen heeft de Commissie ten behoeve van de Raad twee richtlijnvoorstellen opgesteld.

28. Doel van het eerste voorstel is de algemene invoering van een bronheffing op renteopbrengsten.

29. Het tweede houdt een beperkte wijziging in van de richtlijn van 1977 over de wederzijdse bijstand om tot een doelmatigere samenwerking tussen de belastingdiensten van de Lid-Staten bij de bestrijding van belastingontduiking op het gebied van kapitaalopbrengsten te komen.

30. De Commissie verzoekt de Raad deze twee voorstellen te onderzoeken en er zich vóór 30 juni 1989, als bepaald in artikel 6 van Richtlijn 88/361/EEG van 24 juni 1988, over uit te spreken.

31. De Commissie zal na twee jaar verslag uitbrengen over de werking van het gemeenschappelijk stelsel van bronheffing en het gebruik dat van de vrijstellingen is gemaakt.

VOORSTEL VOOR EEN RICHTLIJN VAN DE RAAD

BETREFFENDE EEN GEMEENSCHAPPELIJK STELSEL VAN BRONHEFFING OP RENTE

.../...

TOELICHTING

I. ALGEMEEN

1. Artikel 6, lid 5, van Richtlijn 88/361/EEG van de Raad van 24 juni 1988 over de liberalisatie van het kapitaalverkeer luidt : "De Commissie dient uiterlijk op 31 december 1988 bij de Raad voorstellen in ten einde risico's van distorsies en belastingontwijking of -fraude, die voortvloeien uit de verschillen in de nationale regelingen inzake de belasting van spaargelden en de controle op de toepassing daarvan op te heffen of te verkleinen".

2. Zoals in de mededeling aan de Raad, waarbij dit voorstel is gevoegd, wordt uiteengezet is de Commissie van mening dat de meest doeltreffende maatregel ter bestrijding van distorsies en belastingfraude bestaat uit een in de gehele Gemeenschap toe te passen bronheffing op rentebetalingen. Deze richtlijn strekt dan ook tot invoering van een dusdanige inhouding bij de bron. Een kenmerk van de belastingstelsels van de Lid-Staten is immers dat in de meeste gevallen geen belasting wordt geheven op rentebetalingen aan niet-ingezetenen.

3. Deze maatregel waarborgt dat op alle beleggingsinkomsten die in de Gemeenschap ontstaan een minimumniveau van belasting wordt geheven en de maatregel zal aldus de beleggers in de Gemeenschap ervan weerhouden, uitsluitend met het doel aan belastingbetaling te ontkomen, middelen naar andere Lid-Staten over te brengen.

4. Gezien met name de spreiding van de tarieven van de bronheffingen die thans in de Lid-Staten worden toegepast (0 %-35 %) en in aanmerking genomen dat het gevaar bestaat dat een te hoog belastingtarief leidt tot een vlucht van spaargelden naar landen buiten de Gemeenschap, is de Commissie van oordeel dat het minimumtarief van de bronheffing 15 % moet bedragen.

.../...

5. De Commissie is van mening dat de bronheffing zo moet worden opgezet dat zij zo gemakkelijk mogelijk kan worden opgenomen in de belastingstelsels van de Lid-Staten. Derhalve wordt voorgesteld dat deze bronheffing de volgende kenmerken zal hebben :

   i) het voor de bronheffing vastgestelde tarief moet een minimumtarief zijn. De Lid-Staten hebben de bevoegdheid uitsluitend voor hun binnenlandse belastingplichtigen, dan wel voor alle ingezetenen van de Gemeenschap, een hoger tarief toe te passen;

   ii) de Lid-Staten die een stelsel van verplichte automatische aangifte van de rentebetalingen door hun banken aan hun belastingautoriteiten hebben wordt toegestaan de bronheffing uitsluitend toe te passen op ingezetenen van andere Lid-Staten;

   iii) de Lid-Staten hebben de bevoegdheid de bronheffing niet toe te passen op rentebetalingen die bedrijfsinkomsten vormen.

6. Voorts wordt voorgesteld dat de Lid-Staten de bevoegdheid zullen hebben van de bronheffing vrij te stellen :

   i) rente waarover geen inkomstenbelasting wordt geheven (vrijgesteld volkssparen);

   ii) ingezetenen van derde landen;

   iii) bepaalde internationale leningen ("Euro-bonds") die aan welomschreven criteria voldoen. Deze vrijstelling geldt reeds in een aantal Lid-Staten. Door de uitbreiding van deze vrijstelling wordt de functie van de Gemeenschap als internationaal financieel centrum bevorderd.

.../...

7. Tenslotte is de Commissie van oordeel dat als het stelsel van bronheffing zal zijn goedgekeurd de Gemeenschap moet streven naar bilaterale of multilaterale onderhandelingen met haar voornaamste handelspartners, ten einde te komen tot een uitbreiding van het toepassingsgebied van de bronheffing op internationaal niveau.

II. TOELICHTING OP DE ARTIKELEN

Artikel 1

Criterium voor de toepassing van een bronheffing is dat de debiteur van de rente ingezetene van een Lid-Staat moet zijn.

De bronheffing wordt niet toegepast op rente die wordt uitgekeerd door niet-ingezeten debiteuren.

Het ingezetenschap wordt bepaald op grond van het nationale recht van elk der Lid-Staten. Eventuele conflicten worden opgelost met de ad hoc-maatregelen die zijn bepaald in de geldende bilaterale overeenkomsten tussen Lid-Staten.

Artikel 2

Lid 1

Voor de toepassing van de belastingregeling die bij de richtlijn wordt ingevoerd betreft de term "rente" in het algemeen alle inkomsten uit enigerlei vorderingen, ook als aan deze vorderingen een clausule tot deelneming in de winst is verbonden. De uitdrukking "vorderingen van enigerlei aard" omvat uiteraard kasdeposito's en kasgaranties, alsmede overheidsschuld en obligatieleningen. Vorderingen, in het bijzonder obligaties, welke de houder een recht geven deel te nemen in de winsten van de debiteur, worden niettemin als leningen beschouwd, mits tenminste de overeenkomst in het algemeen duidelijk een rentedragende lening betreft.

.../...

De tweede zin van het eerste lid sluit boeten voor te late betaling uit van de definitie van rente. Deze boeten, welke voortvloeien uit een overeenkomst, een gebruik of een vonnis, bestaan uit betalingen die op een pro rata temporis basis worden berekend of uit een vast bedrag.

Lid 2

In het geval van waardepapieren die geen rente dragen (bij voorbeeld "zero-bonds") of een betrekkelijk lage rente opleveren (bij voorbeeld "deep discount bonds") en waarvan de opbrengst geheel of grotendeels uit waardestijging bestaat, wordt het verschil tussen de uitgifteprijs en de aflossingswaarde beschouwd als rente welke aan de bronheffing is onderworpen.

Artikel 3

Lid 1

De debiteur van de rente, of de betalende instantie (financiële instelling), moet de bronheffing toepassen tegen het percentage dat is vastgesteld door de Lid-Staat waarvan hij ingezetene is. De bronheffing wordt toegepast op waardepapieren die binnen of buiten de Gemeenschap zijn uitgegeven, vóór of na de inwerkingtreding van de richtlijn, ongeacht of de rente binnen of buiten de Gemeenschap wordt uitbetaald en ongeacht de valuta waarin de lening is uitgegeven.

Lid 2

Indien de rente niet in de Lid-Staat waarvan de debiteur ingezetene is wordt betaald maar door een vestiging in een andere Lid-Staat waar de rente in mindering wordt gebracht op de belastbare winst van de vestiging, moet de bronheffing worden ingehouden door de permanente vestiging en afgedragen aan de belastingautoriteiten van de Lid-Staat waarin deze vestiging zich bevindt.

.../...

Artikel 4

Lid 1

De verplichting een bronheffing van ten minste 15 % toe te passen vormt geen beletsel voor de toepassing door een Lid-Staat van naar de aard van het financiële produkt (bij voorbeeld bankdeposito, obligaties, Schatkistpapier) gedifferentieerde tarieven.

Lid 2

De Lid-Staten mogen ten aanzien van hun eigen ingezetenen een hoger tarief van bronheffing toepassen dan ten aanzien van niet-ingezetenen. Dit zal in het algemeen het geval zijn als de door een ingezetene betaalde bronheffing de definitieve belasting op de betrokken inkomsten vormt.

Lid 3

De onderhavige richtlijn sluit toepassing van overeenkomsten tussen de Lid-Staten ingeval een belastingplichtige voordeel wil hebben van een bij een dusdanige overeenkomst bepaald lager tarief van bronheffing niet uit, aangezien de belastingplichtige het uit deze overeenkomsten voortvloeiende voordeel slechts kan verkrijgen door de betrokken inkomsten aan te geven bij zijn nationale belastingautoriteiten. Het spreekt vanzelf dat in deze gevallen de ontvanger slechts het werkelijk door hem afgedragen bedrag aan bronheffing mag compenseren met zijn inkomstenbelasting (zie artikel 7).

Artikel 5

a) De Lid-Staten wordt toegestaan geen bronheffing op te leggen indien zij in staat zijn de identiteit van de ontvangers van rente vast te stellen, daar er dan geen gevaar voor fraude bestaat.

.../...

b) De Lid-Staten mogen het heffen van bronbelasting achterwege laten als de ontvanger van de rente een van hun ingezetenen is en niet belastingplichtig is voor inkomsten- of winstbelasting (bij voorbeeld instellingen voor collectieve belegging in effecten, liefdadigheidsinstellingen.

c) De Lid-Staten mogen het heffen van bronbelasting achterwege laten ingeval over de door hun eigen ingezetenen ontvangen rente geen inkomsten- of winstbelasting wordt geheven. Deze bepaling heeft betrekking op regelingen tot belastingvrijstelling of -vermindering ten behoeve van bepaalde emissies.

d) Ten einde te voorkomen dat een particulier verplicht wordt te voldoen aan de in deze richtlijn bepaalde formaliteiten, in het bijzonder het toepassen van een bronheffing en het afdragen van de betrokken bedragen aan de belastingdienst, mogen de Lid-Staten bepalen dat in deze gevallen geen bronbelasting wordt ingehouden (bij voorbeeld in het geval van een lening tussen particulieren).

e) Deze bepaling heeft tot doel de Lid-Staten de mogelijkheid te bieden geen bronheffing toe te passen wanneer de rente wordt betaald als beloning van volksspaarrekeningen waarvoor een gunstige belastingregeling geldt. Voor de toepassing van deze regelingen moeten nauwkeurige voorwaarden inzake rentetarief en bedrag van de spaargelden gelden.

f) Deze mogelijkheid tot vrijstelling is gerechtvaardigd door het feit dat de begunstigden aan een volledige belastingcontrole zijn onderworpen zodat geen gevaar voor fraude bestaat.

g) De Lid-Staten mogen afzien van het heffen van bronbelasting op rente van internationale leningen (Euro-bonds), zoals omschreven in deze paragraaf.

.../...

h) Gezien de in de Lid-Staten geldende regelingen en de regelingen die door derde landen op ingezetenen van de Lid-Staten worden toegepast dient de Lid-Staten een zekere vrijheid te worden gelaten ten aanzien van de op ingezetenen van derde landen toe te passen bepalingen.

Artikel 6

In het geval van instellingen voor collectieve belegging in effecten (ICBE's) zijn er twee mogelijkheden :

- ofwel de bronheffing wordt niet toegepast dan wel terugbetaald, in welk geval de herultkering van rente aan de bronheffing wordt onderworpen;

- ofwel de bronheffing wordt als een belastingtegoed overgedragen aan de houders van participatiebewijzen, in welk geval de herultkering van rente door de ICBE's vrijgesteld is van de bronheffing.

In beide gevallen zijn de houders van participatiebewijzen gerechtigd de bronheffing te compenseren met hun inkomstenbelasting en hebben zij recht op teruggave van een eventueel overschot aan betaalde belasting.

Artikel 7

De bronheffing is slechts een voorheffing voor de definitieve belasting die door de ontvanger van de rente verschuldigd is, tenzij, voor een ingezetene, de bronheffing de definitieve belasting op de betrokken inkomsten vormt. Het is dus normaal dat de bronheffing op de totale verschuldigde belasting in mindering wordt gebracht, dan wel wordt teruggeven als de ontvanger geen belasting verschuldigd is of de bronheffing de verschuldigde belasting overtreft.

.../...

Artikel 8

Lid 1

Om te verzekeren dat de begrotingskosten van het crediteren of terugbetalen van de bronheffing krachtens artikel 7 worden gedragen door de Lid-Staat waarin de inkomsten zijn ontstaan wordt in dit lid financiële compensatie tussen de twee betrokken Lid-Staten voorgeschreven.

Lid 2

De twee betrokken Lid-Staten mogen, met een bilaterale overeenkomst, besluiten het aan bronheffing ontvangen bedrag onderling te verdelen, mits de rechten van de ontvangers van de rente ten aanzien van creditering en mogelijke teruggave van de belasting in hun eigen Lid-Staat daardoor niet worden verminderd.

Artikel 9

Ten einde het gevaar van kapitaalvlucht uit de Gemeenschap te beperken dient de Gemeenschap te streven naar onderhandelingen met de voornaamste handelspartners om te komen tot uitbreiding van het toepassingsgebied van de bronheffing.

Artikel 10

Het in dit artikel bedoelde verslag dient om een beoordeling van de werking van het stelsel en in het bijzonder van het tarief van de bronheffing en het gebruik van de in artikel 5 bedoelde vrijstellingen mogelijk te maken.

VOORSTEL VOOR EEN RICHTLIJN VAN DE RAAD BETREFFENDE EEN GEMEENSCHAPPELIJK STELSEL VAN BRONHEFFING OP RENTE

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 100,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Gezien het advies van het Europese Parlement,

Overwegende dat Richtlijn 88/361/EEG van 24 juni 1988(1) bepaalt dat de beperkingen op het kapitaalverkeer tussen ingezetenen van de Lid-Staten uiterlijk op 1 juli 1990 moeten zijn opgeheven;

Overwegende dat de volledige liberalisatie van het kapitaalverkeer in de Gemeenschap risico's van distorsies, belastingontduiking en belastingontwijking met zich brengt, die voortvloeien uit de verschillen in de nationale regelingen inzake de belasting van spaargelden en de controle op de toepassing daarvan; dat deze regelingen derhalve nader tot elkaar moeten worden gebracht om concurrentievervalsing in de Gemeenschap te voorkomen;

---

(1) PB L 178 van 8.7.1988, blz. 5

.../...

Overwegende dat de toepassing van een gemeenschappelijk stelsel van bronheffing aan dat doel beantwoordt en waarborgt dat over rentebetalingen door een debiteur welke ingezetene is van de Gemeenschap een minimum aan belasting wordt betaald; dat de instellingen van de Gemeenschappen geen ingezetenen van een Lid-Staat zijn;

Overwegende dat de Lid-Staten moet worden toegestaan geen bronheffing op te leggen indien er geen gevaar van fraude is;

Overwegende dat regelingen moeten worden getroffen opdat rente die door bemiddeling van een instelling voor collectieve belegging in effecten wordt geïnd aan de bronheffing wordt onderworpen;

Overwegende dat, tenzij zij voor ingezetenen liberatoir is, de bronheffing slechts een vooruitbetaling op de door de renteontvanger verschuldigde belasting moet zijn; dat ten einde ingewikkelde formaliteiten te voorkomen elke mogelijk teveel betaalde belasting moet worden teruggegeven door de Lid-Staat waarvan de ontvanger ingezetene is; dat de Lid-Staten niettemin bilaterale overeenkomsten moeten kunnen sluiten inzake de verdeling van de begrotingslasten die uit deze bepalingen voortvloeien;

Overwegende dat een bronheffing niet later dan op 1 juli 1990 moet worden ingevoerd, aangezien op dat tijdstip de volledige liberalisatie van het kapitaalverkeer zal zijn verwezenlijkt,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD :

Artikel 1

De Lid-Staten passen, in overeenstemming met het bepaalde in deze richtlijn, een gemeenschappelijk stelsel van bronheffing op rente toe indien de debiteur een Lid-Staat, of een deelstaat, gewest, lager publiekrechtelijk lichaam of ingezetene van een Lid-Staat is.

.../...

Artikel 2

In de zin van deze richtlijn wordt onder "rente" verstaan de inkomsten uit vorderingen van enigerlei aard, met inbegrip van premies en loten die verbonden zijn aan bewijzen van openbare schuld en obligatieleningen. Boeten voor te late betaling worden in de zin van deze richtlijn niet als rente beschouwd.

In het geval van waardepapieren waarvan de opbrengst uitsluitend of ten dele bestaat uit aanwas van de hoofdsom, wordt onder "rente" verstaan het verschil tussen de uitgifteprijs en de aflossingsprijs.

Artikel 3

1. De debiteur van de rente of zijn uitbetalende agent brengt op het bedrag van de verschuldige rente een bronheffing in mindering waarvan het tarief wordt vastgesteld door de Lid-Staat waarvan de debiteur ingezetene is. Hij draagt de ingehouden bedragen af aan de belastingautoriteiten van deze Lid-Staat volgens de door deze Lid-Staat vastgestelde regels.

2. Indien de rente wordt uitgekeerd door een vaste vestiging van de debiteur in een andere Lid-Staat dan de Lid-Staat van de debiteur, wordt de bronheffing ingehouden door de vaste vestiging, voor zover deze rente voor haar een aftrekbare last is, en afgedragen aan de belastingautoriteiten van de Lid-Staat waarin zij is gevestigd.

Artikel 4

1. Het tarief van de bronheffing mag niet lager zijn dan 15 %.

2. De Lid-Staten mogen op aan hun eigen ingezetenen betaalde rente een hogere bronheffing toepassen dan op aan niet-ingezetenen betaalde rente.

.../...

3. Het bepaalde in lid 1 vormt geen beletsel voor de toepassing van tussen de Lid-Staten onderling of met derde landen gesloten overeenkomsten waarin wordt bepaald dat een lagere bronheffing wordt toegepast als de inkomsten zijn aangegeven.

Artikel 5

De Lid-Staten mogen afzien van toepassing van de bronheffing op rente indien :

a) de ontvanger een van hun eigen ingezetenen is en zijn naam en adres en het bedrag van de betaalde rente automatisch ter kennis worden gebracht van de belastingautoriteiten;

b) de ontvanger een van hun eigen ingezetenen is en hij vrijgesteld is van belasting op inkomsten of winsten;

c) de ontvanger een van hun eigen ingezetenen is en de rente vrijgesteld is van belasting op inkomsten of winsten;

d) de rente op grond van maatregelen tot aanmoediging van het volkssparen vrijgesteld is van belasting op inkomsten of winsten;

e) de debiteur van de rente een particulier is;

f) de rente deel uitmaakt van de bedrijfsinkomsten van de ontvanger;

g) de rente verschuldigd is voor een internationale lening ("Euro-obligatie"), welke voor deze richtlijn wordt gedefinieerd als een in verhandelbare waardepapieren belichaamde obligatielening, die

.../...

- wordt overgenomen en uitgegeven door een consortium waarvan ten minste twee van de leden hun hoofdkantoor hebben in verschillende Lid-Staten;

- in een of meer andere Lid-Staten dan die waarin het hoofdkantoor van de emittent is gevestigd in grote omvang wordt aangeboden; en

- met betrekking waartoe de inschrijving of de verwerving in eerste aanleg moet plaatsvinden bij een kredietinstelling, zoals gedefinieerd in artikel 2 van Richtlijn 77/780/EEG[1], of een andere financiële instelling;

h) de ontvanger ingezetene is van een niet-Lid-Staat.

Artikel 6

Indien op rente die wordt doorgegeven door een instelling voor collectieve belegging in effecten (ICBE) zoals omschreven in Richtlijn 86/566/EEG van de Raad[2] geen bronheffing werd ingehouden door deze ICBE of indien de bronheffing aan deze instelling werd teruggegeven, wordt over deze rente de bronheffing toegepast indien deze heffing verschuldigd zou zijn geweest indien de rente rechtstreeks door de debiteur zou zijn uitbetaald.

In het tegengestelde geval is deze rente vrijgesteld van de bronheffing.

De bronheffing echter die is ingehouden op de aan de ICBE uitgekeerde rente kan in mindering worden gebracht op het bedrag aan belasting op inkomsten of winsten dat verschuldigd is door de houders van participatiebewijzen. De bronheffing wordt aan hen teruggegeven in de in de tweede alinea van artikel 7 bedoelde gevallen.

---

(1) PB L 322 van 17.12.1977, blz. 30

(2) PB L 332 van 26.11.1986, blz. 22

.../...

Artikel 7

De bronheffing wordt verrekend met het bedrag van de door de ontvanger van de rente verschuldigde belasting op inkomsten of winsten.

De bronheffing wordt door de Lid-Staat die de in de voorgaande alinea bedoelde belasting heft aan de ontvanger teruggegeven voor zover de bronheffing het bedrag van deze belasting overtreft of indien de ontvanger niet belastingplichtig is.

Artikel 8

1. Indien de door een Lid-Staat geïnde bronheffing in een andere Lid-Staat wordt verrekend of teruggegeven, betaalt de Lid-Staat waarin de bronheffing werd geïnd deze terug aan die andere Lid-Staat.

2. In afwijking van lid 1 kunnen de Lid-Staten het bedrag van de bronheffing op grond van een bilaterale overeenkomst onderling verdelen, mits door deze overeenkomst in geen enkel opzicht de in deze richtlijn vastgestelde rechten van de ontvangers van de rente worden verminderd.

Artikel 9

De Gemeenschap zal bilaterale of multilaterale onderhandelingen met haar voornaamste handelspartners voeren om het toepassingsgebied van de bronheffing internationaal uit te breiden.

Artikel 10

De Commissie brengt uiterlijk op 1 juli 1992 bij de Raad verslag uit over de werking van het gemeenschappelijk stelsel van bronheffing.

.../...

Artikel 11

1. Uiterlijk op 1 juli 1990 doen de Lid-Staten de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden welke noodzakelijk zijn om aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

2. De Lid-Staten delen de Commissie de tekst mede van de voornaamste bepalingen van intern recht welke zij op het door deze richtlijn bestreken gebied vaststellen.

Artikel 12

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te

Voor de Raad

De Voorzitter

VOORSTEL VOOR EEN RICHTLIJN VAN DE RAAD HOUDENDE WIJZIGING VAN RICHTLIJN 77/799/EEG BETREFFENDE DE WEDERZIJDSE BIJSTAND VAN DE BEVOEGDE AUTORITEITEN VAN DE LID-STATEN OP HET GEBIED VAN DE DIRECTE BELASTINGEN EN DE BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE

TOELICHTING

I. ALGEMEEN

1. Zoals uitvoerig in de bij dit richtlijnvoorstel gevoegde mededeling aan de Raad werd verklaard, moet de liberalisatie van het kapitaalverkeer gepaard gaan met maatregelen om "risico's van distorsies en belastingontwijking of -fraude, die voortvloeien uit de verschillen in de nationale regelingen inzake de belasting van spaargelden en de controle op de toepassing daarvan, op te heffen of te verkleinen".

2. Een middel daartoe is nauwere samenwerking tussen de belastingdiensten van de Lid-Staten, als ingevoerd bij Richtlijn 77/799/EEG van 19 december 1977(1), waarbij het in de eerste plaats gaat om uitwisseling van informatie. Deze laatste is echter nog beperkt; met name is een Lid-Staat niet verplicht een onderzoek in te stellen of inlichtingen te verstrekken als haar wetgeving of administratieve praktijk het de belastingadministratie niet toestaan voor eigen doeleinden een dergelijk onderzoek in te stellen of dergelijke inlichtingen in te winnen en te gebruiken.

3. De wetgeving op het bankgeheim, de voornaamste die in het geding is bij het belasten van beleggingsopbrengsten, vertoont belangrijke verschillen van Lid-Staat tot Lid-Staat; de harmonisatie ervan is een langdurig proces met veel problemen en ligt politiek zeer gevoelig.

   Dit geldt niet voor de administratieve praktijk, welke kan worden veranderd zonder de wetgeving te wijzigen of een Lid-Staat te verplichten inlichtingen te verzamelen en aan een andere Lid-Staat te verstrekken die zij wettelijk niet mag inwinnen om de door haar eigen ingezetenen verschuldigde belastingen correct te kunnen berekenen. De Commissie is dan ook van oordeel dat het een Lid-Staat niet mag worden toegestaan haar

---

(1) PB L 336 van 27.12.1977, blz. 15

.../...

administratieve praktijk in te roepen, en dat zij alle wettelijke middelen moet uitputten als de Lid-Staat die een verzoek tot haar richt bijzondere gronden heeft om te vermoeden dat een belastingplichtige belangrijke bedragen naar het buitenland heeft overgebracht en de opbrengst daarvan niet of slechts gedeeltelijk heeft aangegeven.

II. **PER ARTIKEL**

Artikel 1

Als een belastingadministratie een belastingplichtige verdenkt van belastingontduiking doordat hij kapitaal naar een andere Lid-Staat heeft overgebracht en de opbrengsten daarvan niet heeft aangegeven, en de belastingplichtige daarvoor geen voldoende verklaring kan geven, mag zij de belastingdiensten van de andere Lid-Staat om inlichtingen verzoeken. Het is echter mogelijk dat deze laatste de gevraagde inlichtingen niet kunnen inwinnen of verstrekken doordat hun bevoegdheid om bij financiële instellingen een onderzoek in te stellen door administratieve voorschriften beperkt is, zelfs als het gaat om hun eigen fiscale doeleinden.

De bij dit artikel in artikel 8, lid 1, van Richtlijn 77/799/EEG aangebrachte wijziging heeft tot doel deze moeilijkheid te verhelpen.

ONTWERP-VOORSTEL VOOR EEN RICHTLIJN VAN DE RAAD HOUDENDE WIJZIGING VAN RICHTLIJN 77/799/EEG BETREFFENDE DE WEDERZIJDSE BIJSTAND VAN DE BEVOEGDE AUTORITEITEN VAN DE LID-STATEN OP HET GEBIED VAN DE DIRECTE BELASTINGEN EN DE BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 100,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende dat Richtlijn 88/361/EEG(1) bepaalt dat de beperkingen met betrekking tot het kapitaalverkeer tussen ingezetenen van de Lid-Staten uiterlijk op 1 juli 1990 moeten zijn opgeheven;

Overwegende dat de genoemde richtlijn bepaalt dat de Commissie bij de Raad voorstellen moet indienen ten einde risico's van distorsies en belastingontwijking of -fraude die voortvloeien uit de verschillen in de nationale regelingen inzake de belasting van spaargelden en de controle op de toepassing daarvan, op te heffen of te verkleinen;

---

(1) PB L 178 van 8.7.1988, blz. 5

.../...

Overwegende dat Richtlijn 77/799/EEG van de Raad[1] bepaalt dat de Lid-Staten elkaar bijstand moeten verlenen om de ontduiking en ontwijking van belastingen op inkomens en vermogen te bestrijden; dat een Lid-Staat evenwel op grond van artikel 8 van die richtlijn niet kan worden verplicht aan een verzoek om inlichtingen van een andere Lid-Staat te voldoen als haar wetgeving of administratieve praktijk het haar niet toestaat voor eigen doeleinden dergelijke inlichtingen in te winnen;

Overwegende dat uit administratieve praktijken voortvloeiende restricties niet van toepassing zouden mogen zijn als de Lid-Staat die om inlichtingen verzoekt bijzondere redenen heeft om te vermoeden dat een van haar belastingplichtigen belangrijke bedragen naar een andere Lid-Staat heeft overgebracht zonder de opbrengsten daarvan aan te geven,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD :

Artikel 1

Aan artikel 8, lid 1, van Richtlijn 77/799/EEG wordt de volgende tekst toegevoegd :

"Als de bevoegde autoriteit van de Lid-Staat die om inlichtingen verzoekt evenwel bijzondere gronden heeft om te vermoeden dat een van haar ingezetenen rechtstreeks of via een ander land belangrijke bedragen heeft overgebracht naar de Lid-Staat waaraan het verzoek wordt gericht en de opbrengsten daarvan niet heeft aangegeven, mag de bevoegde instantie van de Lid-Staat die om inlichtingen is verzocht niet aanvoeren dat haar administratieve praktijk het haar niet toestaat een dergelijk onderzoek in te stellen of dergelijke inlichtingen in te winnen of te gebruiken voor het correct vaststellen van de door haar eigen ingezetenen verschuldigde belastingen.".

---

(1) PB L 336 van 27.12.1977, blz. 15

.../...

Artikel 2

De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 1 juli 1990 aan het bepaalde in deze richtlijn te voldoen en stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Artikel 3

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel,

Voor de Raad

De Voorzitter

VRAGEN OVER DE INVLOED OP CONCURRENTIE EN WERKGELEGENHEID

I. Om welke reden is de maatregel genomen ?

De richtlijn van de Raad van 24 juni 1988 over de liberalisatie van het kapitaalverkeer bepaalt dat de Commissie uiterlijk op 31 december 1988 bij de Raad voorstellen indient ten einde de risico's van distorsies en belastingontwijking of -fraude die voortvloeien uit de verschillen in de nationale regelingen inzake de belasting van spaargelden, op te heffen of te verkleinen.

II. Kenmerken van de betrokken ondernemingen. In het bijzonder :

a) Is er een groot aantal kleine en middelgrote ondernemingen ? NEEN

b) Is er een concentratie van ondernemingen in regio's die :

i) in aanmerking komen voor regionale steunverlening door de Lid-Staten ? NEEN

ii) in aanmerking komen voor steun van het EFRO ? NEEN

III. Welke verplichtingen worden het bedrijfsleven rechtstreeks opgelegd ?

Rente-uitbetalende ondernemingen moeten op de verschuldigde rente een inhouding aan de bron toepassen, waarvan het tarief wordt vastgesteld door de Lid-Staat waar zij gevestigd zijn. Zij maken de ingehouden bedragen over aan de belastingautoriteiten van die Staat.

IV. Welke verplichtingen kunnen het bedrijfsleven onrechtstreeks, via de plaatselijke autoriteiten, worden opgelegd ?

Geen

V. Zijn er bijzondere maatregelen voor het midden- en kleinbedrijf ? NEEN

VI. Wat is het te verwachten effect ?

a) De invoering van een bronheffing op obligatierente kan een kostenstijging tot gevolg hebben in de Lid-Staten die momenteel geen bronheffing toepassen of een lagere dan die welke wordt voorgesteld, of daarentegen een kostendaling in de Lid-Staten die een hogere inhouding kennen. Dit effect kan niet worden berekend.

b) Effect op de werkgelegenheid ?
Geen

VII. Zijn de sociale partners geraadpleegd ? NEEN

Wat is hun advies ?

Commissie van de Europese Gemeenschappen

COM(89) 60 def.

Mededeling van de

COMMISSIE AAN DE RAAD

fiscale maatregelen in verband met de liberalisatie van het kapitaalverkeer

Voorstellen voor

RICHTLIJNEN VAN DE RAAD

- **betreffende een gemeenschappelijk stelsel van bronheffing op rente**
- **houdende wijziging van Richtlijn 77/799/EEG betreffende de wederzijdse bijstand van de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten op het gebied van de directe belastingen en de belasting over de toegevoegde waarde**

(ingediend door de Commissie)

8.2.1989

Bureau voor officiële publikaties der Europese Gemeenschappen
L — 2985 Luxemburg

Serie : DOCUMENTEN

1989 — 35 blz. — Formaat 21,0 × 29,7 cm

NL

ISSN 0254-1513

ISBN 92-77-45883-6

Catalogusnummer : CB-CO-89-032-NL-C

ISSN 0254-1513

COM(89) 60 def.

DOCUMENTEN

Mededeling van de

COMMISSIE AAN DE RAAD

fiscale maatregelen in verband met de liberalisatie van het kapitaalverkeer

Voorstellen voor

RICHTLIJNEN VAN DE RAAD

- **betreffende een gemeenschappelijk stelsel van bronheffing op rente**
- **houdende wijziging van Richtlijn 77/799/EEG betreffende de wederzijdse bijstand van de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten op het gebied van de directe belastingen en de belasting over de toegevoegde waarde**

(ingediend door de Commissie)

NL

09

8.2.1989

Catalogusnummer : CB-CO-89-032-NL-C

ISBN 92-77-45883-6

€

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN